

(Ел Паис, 25. 4. 2011)

Група од 150 грађана, румунских Рома, исељена ове недеље из чатрља у Касал Бруциато по наредби Општине Рима, на Велики Петак се склонила у базилику Сан Пабло Екстрамурос, на територији Свете Столице. Јуче ујутро, док је папа из цркве Сан Педро опомињао Европљане да приме избеглице из Либије, Африке и са Средњег Истока, циганске породице су биле подељене, и тридесетак жена и деце, Румуна романске народности, опорављала се од ноћи проведене на отвореном и под кишом у парку уз базилику Сан Пабло.

Унутра, парох је служио ускршњу мису а да није ни поменуо Роме, који у суботу нису могли да присуствују бдењу јер су им припадници ватиканске жандармерије забранили улаз у храм. Врата базилике су се затворила усред протеста неких верника и повика „срамота, срамота“.

„Било је нехумано и неприхвативо“, коментарисали су чланови неких НВО који су дошли да се солидаришу са овим *без крова*; „Ватикански жандарми су филтрирали улаз у базилику. Не за Цигане, укључујући ту жене и децу, на активистима из НВО, и да за ходочаснике“.

Оно што је изгледало да ће бити екуменска и солидарна Пасква, отишло је ка напетим сценама и нереду. Неки италијански и страни верници су одлучили да због овога не уђу у базилику.

Градоначелник Рима, Ђани Алемано, потпуно предат својој политици насилног исељавања без икакве алтернативе за смештај, обећао је 500 евра по ромској породици уколико прихвате да буду репатрирани у Румунију. А кардинал викар, Агостино Ваљиани, прикључио се иницијативи додајући још по 500 евра. Од 150 избеглица, само њих 23 је прихватило да предлог, 11 одраслих и 12 деце.

Стотинак преосталих је прошле суботње ноћи и добар део недеље и даље био ту, подељен у две групе; 80 их је било у локалима базилике, под стражом ватиканских агената, а тридесетак жена и деце је дремало или јело ускршња јаја у суседном парку.

На крају, у недељу поподне, аутобусима су отишли ка неким локалима Каритаса, а Папа је преко заменика државног секретара послао поруку подршке, у којој Циганима изражава своју личну наклоност. Ватикан је такође објавио ноту у којој тврди да се нада да ће расположивост Каритаса антиципирати „стабилан и адекватан смештај“.

Николета, мајка двоје деце, стара 23 године и у Италији од своје шесте, овако је објаснила ситуацију; „Наши мужеви су унутра, а ми смо напољу. Хоће да нас раздвоје и да нас приморају да се вратимо у Румунију, али ми смо овде већ много времена, наша деца су рођена овде. Зар немамо право на кућу, на посао, на школу?“

Парола на којој је писало „Општина и Ватикан, будимо и даље хумани“, истакнута је на огради базилике. Унутра, свештеник Енрико Фироки ја покушавао да се извини е због оног што се догодило; „Тражимо решење, хоћемо све заједно да их преселимо у неки локал Каритаса у Риму. Али сада је Ускрс и то није тако лако“.

Свештеник не верује да је Ватикан лоше поступио; „У сваком тренутку викар им је рекао да су на ватиканској територији и да их нећемо истерати. Хоћемо да испоштујемо њихова права да буду са породицама, али не можемо да дозволимо да уђу они који су изашли, јер тако не бисмо знали да ли су из исте групе или не, а то онда не би била правна држава, већ држава присиле“.

„Нећемо ни да чујемо за Румунију“, додаје млада Николета, „тамо неће ни да чују за нас. Овде такође, ми смо увек лоши и сваки час нас протерају из наших чатрља, али упркос свему, овде је ипак лакше пронаћи посао“.

Превео Бранислав Ђорђевић